

Predica de la Krefeld

Duminică, 02 august 2015, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Evrei 4:14-16**: *„Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile – pe Isus, Fiul lui Dumnezeu – să rămânem tari în mărturisirea noastră. Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem, dar, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie”.*

În legătură directă cu aceasta este Cuvântul din prorocul Isaia cap. 40. Aici începe Noul Testament. Aici în Isaia 40 ne este spus începând de la v. 9: *„Suie-te pe un munte înalt, ca să vestești Sionului vestea cea bună; înalță-ți glasul cu putere, ca să vestești Ierusalimului vestea cea bună, înalță-ți glasul, nu te teme, și spune cetăților lui Iuda: «Iată Dumnezeul vostru!»”.* Nu un altul. Ci El însuși a venit. Noi am citit vers. 10: *„Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere și poruncește cu brațul Lui. Iată că plata este cu El, și răsplătirile vin înaintea Lui”.* Aleluia! Așa începe Noul Testament în Vechiul Testament.

În legătură cu slujba lui Ioan Botezătorul citim Isaia 40:3: *„Un glas strigă: «Pregățiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeu nostru!»”.* Noi suntem foarte, foarte mulțumitori că noi nu credem într-o „trinitate” sau într-o „doime”. Ci noi credem în Unicul, Adevăratul, Atotputernicul, Veșnicul Dumnezeu care S-a descoperit. Mare este taina dumnezeirii. Dumnezeu S-a descoperit în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul. Noi toți cunoaștem 1 Timotei 3:16.

Fie ca Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți din bogăția harului Său. În mod deosebit, când se spune ceva în limba rusă eu sunt atins în adâncul meu. În anul 1969 am propovăduit Cuvântul în cea mai mare biserică baptistă din Moscova, iar ce s-a întâmplat după

aceea nici nu pot să vă spun. Într-o zi ședeam împreună cu fratele Detlef Menard în casa consilierului lui Gorbaciov care era un baptist credincios; el și-a luat biblia din bibliotecă și m-a întrebat: „Spuneți-mi, unde este scris în Biblie ceea ce ați spus voi acum?”. Știți voi care a fost rezultatul? El a aranjat ca eu să pot predica timp de o săptămână la Universitatea din Moscova, de luni până vineri. Dumnezeu a călăuzit totul minunat.

Când mă gândesc la diferitele limbi, eu aș dori să fie – și în curând va fi așa – ca la Cincizecime, când toți vor asculta vestirea într-o limbă diferită și ei vor înțelege în limba lor maternă, fără să fie tradus. Așa a fost în ziua Cincizecimii. Acolo erau prezenți oameni care vorbeau 17 limbi diferite. Aceste limbi nu trebuiau să fie traduse fiindcă tot ceea ce se spunea în limba ebraică a fost înțeles corect de toți în limba lor maternă.

Permiteți-mi pe scurt să spun următoarele. Ieri noi am auzit mărturia și nu trebuie să mai spui multe despre aceasta. Între șaptezeci și optzeci de mii de persoane au auzit Cuvântul Domnului din care 798 s-au botezat la sfârșitul adunărilor. Dumnezeu a dăruit har peste rugăciunile și peste înțelegerea noastră. Astăzi îi rugăm pe frații noștri să salute biserica. Da, noi vedem cât de important este să se traducă; încă mai trebuie tradus pentru ca noi să înțelegem totul.

Așa cum s-a cântat și în cântarea de la început, noi putem veni la Domnul așa cum suntem. El însuși a strigat cu glas tare: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă pentru sufletele voastre. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine... Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară*” (Mat. 11). Noi toți știm ce este în legătură cu jugul. Cu jugul poți să mergi doar în cadență. Într-un jug sunt înjuțați tot timpul doi; și vai de aceia care nu merg tot timpul în cadență fiindcă ei se rănesc imediat în ceafă. Așadar, noi să mergem neconținut în cadență cu Domnul, în conformitate cu Cuvântul Lui, prin har.

Doar pe scurt, privitor la Israel. Noi avem ultimele mărturii cu privire la ce se întâmplă în Ierusalim. Și aici o putem spune ca o mângâiere: vreme de peste trei mii trei sute de ani Ierusalimul a fost capitala Israelului. Apoi este amintit cum David a fost folosit de

Dumnezeu, iar Ierusalimul este amintit de 700 de ori în Biblie. Noi ne gândim la poporul Israel și la făgăduințele pe care Dumnezeu le-a dat și anume că Dumnezeu îi va aduce înapoi în țara lor din toate popoarele și din toate limbile. Frați și surori, acum vine punctul: totul se petrece foarte încet. Eu mi-am notat-o încă odată. În anul 1897 la primul congres sionist, Congresul din Basel, s-a proclamat că poporului Israel i se cuvine o țară proprie. Eu mi-am notat aici: în 2 noiembrie 1917 ministrul de externe englez a afirmat: „Poporului Israel i se cuvine o patrie”. A durat mult, până în anii 1946-1948 când a fost proclamat statul Israel. Dacă noi urmărim împlinirea făgăduințelor atunci noi am fi de părere că într-o zi sau cel mult într-o săptămână ar trebui să se întâmple. Dar Dumnezeu permite ca totul să se întâmple la vremea hotărâtă de El.

Eu voi citi două versete biblice ca să arătăm că totul a fost hotărât mai dinainte de Dumnezeu. Doar un lucru care mă mișcă foarte mult: în 1939, înaintea celui de-al Doilea Război Mondial, înaintea holocaustului existau 16 milioane de iudei. Chiar acum, în acest an s-a atins din nou numărul de 16 milioane de iudei. Iudeii se bucură peste măsură că Dumnezeu a dăruit atât har și că numărul s-a reîntregit. Permiteți-mi să citesc aceste două versete biblice care dau mărturie că Dumnezeu permite ca totul să se întâmple la timpul potrivit, la timpul hotărât.

Dumnezeu să-i binecuvânteze pe traducători. Citim din 1 Tim. 6 începând de la vers. 13: „*Te îndemn, înaintea lui Dumnezeu, care dă viața tuturor lucrurilor, și înaintea lui Hristos Isus, care a făcut cea frumoasă mărturisire înaintea lui Pilat din Pont, să păzești porunca* („să-ți împlinești însărcinarea” – lb. germ.), *fără prihană și fără vină, până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos*”. Acum vine versetul deosebit: „*care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor, singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină de care nu poți să te apropii, pe care nici un om nu L-a văzut, nici nu-L poate vedea și care are cîntea și puterea veșnică! Amin*” (vers. 15-16). În mod deosebit este accentuată revenirea Domnului; vers. 15 încă o dată: „*care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor*”.

Frați și surori, nu vă faceți griji. Așa cum a scris Petru: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduințelor Lui*”, ci ele se vor împlini la timpul potrivit, la timpul ales de Dumnezeu. Dar încă mai este har, încă mai răsună chemarea. De aceea noi suntem mulțumitori că Domnul încă n-a venit. Ce este cu toți aceia care „cred că în anul 1963 Domnul a părăsit tronul de har și a revenit”? Unde sunt ei, unde sunt ei? Ei au rățacit. Ei n-au lăsat Cuvântul lui Dumnezeu să rămână valabil, au răstălmăcit afirmațiile fratelui Branham și le-au scos din context, susținând totul cu „prorocul a spus”. Cea mai rea înșelăciune din cadrul mesajului este atunci când ei se referă la proroc și-și prezintă învățăturile lor false.

Fratele Branham a fost un bărbat al lui Dumnezeu cu o însărcinare deosebită. Noi știm cu toții că Dumnezeu i-a dăruit o slujbă infailibilă și i-a dat un dar. El îi arăta viziuni și fiecare viziune a fost AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

Frați și surori, Dumnezeu ne-a dăruit har să credem din inimă fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și să știm că așa cum a hotărât Domnul, exact așa se va întâmpla. Revenirea Domnului va avea loc la timpul hotărât, la vremea potrivită.

Următorul Cuvânt este din Tit 1:1-3: „*Pavel, rob al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu și cunoștința adevărului care este potrivit cu evlavia, în nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte de veșniciei de Dumnezeu, care nu poate să mintă, ci și-a descoperit Cuvântul la vremea Lui, prin propovăduirea care mi-a fost încredințată, după porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru*”.

Ambele: revenirea Domnului și mesajul care premerge revenirea Domnului, totul este hotărât dinainte și toți aceia care sunt din Dumnezeu ascultă glasul Domnului. Apoi Cuvântul minunat din Efes. 5 că Biserica va sta înaintea Domnului, fără pată și fără zbârcitură. Prin ultima propovăduire a adevăratului Cuvânt al lui Dumnezeu, noi vom fi sfințiți și curățați în Cuvântul adevărului și astfel Biserica Mireasă a Mielului va fi fără pată și fără zbârcitură înaintea Domnului (Ef. 5). Aceasta a hotărât-o Dumnezeu în planul Său de mântuire. Aici sunt enumerate multe lucruri care sunt adresate

bărbaților, femeilor, copiilor; este spus tot ceea ce a trebuit să fie spus. Apoi vine Ef. 5:26-27: „*ca s-o sfințească, după ce a curățat-o prin botezul cu apă, prin Cuvânt...*”. De ce ascultăm noi Cuvântul curat al lui Dumnezeu? Pentru ca să fim curățați în baia de apă a Cuvântului lui Dumnezeu, să fim curățați de toate petele păcatului prin Sânge. Tot așa prin Cuvânt, noi suntem curățați de tot ceea ce nu este în conformitate cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Citim cele două versete din Ef. 5:26-27: „*ca s-o sfințească, după ce a curățat-o prin botezul cu apă, prin Cuvânt...*”. Nu înainte, ci „*...după ce a curățat-o prin botezul cu apă, prin Cuvânt*”. „*Voi sunteți curați, din pricina Cuvântului pe care vi l-am spus*” (Ioan 15:3). Așadar accentul este pus pe propovăduirea Cuvântului Domnului. Și așa cum a spus fratele Branham: nu doar dragostea; dragostea este cea mai mare – cu toții o știm, rămân aceste trei: credința, nădejdea și dragostea”. Dragostea va rămâne, chiar când prorociile vor înceta. Dacă dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inima noastră ea va rămâne. Dar dragostea lui Dumnezeu este în legătură cu Dumnezeu, este în legătură cu Cuvântul lui Dumnezeu, cu dragostea față de Adevăr. De aceea aici este scris în v. 27: „*ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană*”. Puternic!

Permiteți-mi astăzi să citesc câteva citate din predicile fratelui Branham care mi-au mers la inimă și încă îmi mai merg.

„Neprihănirea pregătește o cale pentru sfințire. Sfințirea pregătește o cale pentru botezul cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul Sfânt pregătește o cale pentru ca însuși Duhul Sfânt să lucreze și să ajungem exact acolo ca Biserica să devină desăvârșită. Din nou înapoi la Cuvânt pentru ca ea să se poată exprima”.

Despre ce este vorba. Ca Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru, să intre în dreptul Său în Biserică. Permiteți-mi să citesc mai departe.

„El a spus: «Eu voi restitui totul în Biserică exact așa cum a fost la început»”. La aceasta noi spunem „Amin”. Este o făgăduință pe care Dumnezeu a dat-o. Noi nu ne gândim doar la Maleahi 4:5-6, ci ne gândim și la Matei 17:11: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și*

să așeze din nou toate lucrurile”. De ultima slujbă este legat și faptul că în Biserică totul va fi reasezat în starea în care a fost la început.

Apoi, fratele Branham spune mai departe: „Așa vorbește Domnul: «Eu Îmi voi zidi Biserica Mea. Eu voi restitui puterea de la început. Spre seară va fi lumină»”. Apoi el continuă: „El va restitui credința de la început în inimile oamenilor și va aduce credința oamenilor înapoi la credința părinților, așa cum a fost la începutul Bisericii”. Apoi următoarea propoziție: „Mesajul timpului de sfârșit este ca să pregătească Mireasa pentru răpire”. Noi toți credem aceasta. Noi credem că în legătură cu ultimul mesaj, ținta divină cea mai înaltă este să fim aduși în conformitate cu Dumnezeu și Cuvântul Său.

Frați și surori, în mijlocul nostru să nu fie direcții diferite și păreri diferite, ci cu adevărat, gândirea lui Isus Hristos și descoperirea divină despre fiecare Cuvânt propovăduit, să fie dăruită de Dumnezeu fiecăruia în parte, prin har. Să nu mai avem păreri diferite. Ci prin călăuzirea Duhului Sfânt să fim călăuziți în întregul Cuvânt.

„Mesajul timpului de sfârșit este adus pentru ca Mireasa să fie pregătită pentru răpire. O aduce înapoi la credința părinților, partea de Rusalii în timpul restituirii. AȘA VORBEȘTE DOMNUL: «Eu voi restitui»”. Aceasta a spus-o Domnul și El o face. Apoi încă o propoziție de aici: „Eu voi restitui Biserica în frumusețea și în puterea ei”. Permiteți-mi să citesc mai departe. „Aici, dar, este și o realitate că pentru această ultimă perioadă de timp prorocul trebuie să aducă un mesaj de la Dumnezeu care premerge cea de-a doua venire a Domnului. Pentru că prin mesajul lui, inimile copiilor sunt întoarse înapoi la credința părinților de la Cincizecime și împreună cu restituirea Cuvântului și restituirea puterii va veni”. Despre aceasta este vorba. Noi n-am auzit acum o teorie. Toate făgăduințele pe care Dumnezeu le-a dat și le-a hotărât pentru perioada de timp în care trăim noi le-am primit prin credință, și știm că Dumnezeu nu spune cuvinte goale, ci veghează asupra Cuvântului Său și-l împlinește.

Acum vă rog să-mi spuneți: Aveți voi dorința ca Dumnezeu să intre în dreptul Său? Aveți voi dorința aceasta: ca o lucrare supranaturală a lui Dumnezeu să aibă loc? Eu mă bucur de fiecare dată când mă gândesc cum am trăit de repetate ori slujba fratelui Branham.

Aceasta ridică în noi dorința: „Iubite Domn, Tu ești același astăzi”. Prorocul a spus că ceea ce a făcut Dumnezeu prin slujba lui, El o va face și prin Biserica Lui care trăiește restituirea, prin har. Isus Hristos n-a murit în 24 decembrie 1965, nu, nu! Ci aceasta a fost plecarea Acasă a prorocului Său. Toți prorocii au plecat Acasă, dar Domnul și Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu ne-a rămas. Cât de mulțumitori putem fi că Dumnezeu a hotărât și acest timp și descoperă Cuvântul pentru acest timp. El a trimis și un proroc ca să ne atragă atenția spre Cuvânt.

Permiteți-mi să v-o spun, noi nu venim degeaba în acest loc. Și în acest sfârșit de săptămână, noi venim de aproape și de departe, de peste Ocean, de peste tot, ca să auzim Cuvântul Domnului. Dacă aici ar fi doar scaune goale, atunci niciun om de pe pământ nu ne-ar crede. Dumnezeu folosește un loc pentru ca Cuvântul Lui să fie adus, pentru ca toți de pe întregul pământ care ascultă Cuvântul Său să fie întăriți prin credință. Și să știe că nu este un mesaj teoretic. Ci Cuvântul și-a împlinit în viața noastră scopul pentru care a fost trimis. Dacă mă uit acum în stânga mea, mă gândesc la Praga. Cine poate înțelege că un frate Siegfried Fleck a tradus și un frate Frank a predicat în capela Betleem acolo unde a predicat Jan Hus și că Cuvântul s-a primit, a fost înregistrat de televiziune și că Dumnezeu a deschis toate ușile unde a fost necesar. Dumnezeu nostru este un Dumnezeu credincios. El n-a hotărât doar timpul, ci El a hotărât și mesajul și S-a îngrijit ca toți care ascultă acum chemarea să creadă din inimă și să fie pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Mai citim de aici aceste afirmații. „Dar totuși Dumnezeu trebuie să restituie pentru că El nu poate nega Cuvântul Lui. Aceasta nu este fondarea din nou a Bisericii. Aceasta este restituirea. Dumnezeu va călăuzi Biserica exact ca în ziua Cincizecimii și o va aduce înapoi la început”. Spuneți „Amin”. Acesta este sensul și scopul chemării afară, al separării și al pregătirii. Apoi, mai departe în acest text este scris: „Dumnezeu nu va zidi o Biserică nouă. Dumnezeu Se va îngriji ca prin învățătură să cadă ploaia timpurie și după aceea va cădea ploaia târzie, pentru recoltare”. Noi avem nevoie de ambele: la semănat avem nevoie de ploaia timpurie, iar la recoltat avem nevoie de ploaia târzie.

Dumnezeu le-a făgăduit și El le dă pe amândouă. Nu că o va face cândva, ci o face în timpul nostru.

Încă câteva lucruri: „Noi nu vorbim despre persoane individuale sau despre oameni, ci noi vorbim de epocă. Luther a avut Duhul lui Dumnezeu, dar epoca în care a trăit el nu a fost epoca restituirii depline a tuturor lucrurilor așa cum au fost la început”.

Da, dar începutul a fost necesar. Străpungerea a fost necesară. Toți acești bărbați ai lui Dumnezeu au fost necesari. Fie un Jan Hus, un John Wycliff, fie un Martin Luther, fie un Zwingli, fie un Schwenckfeld, fie un Calvin, fie Wesley, William Booth, toți acești bărbați au fost necesari. Ceea ce a fost descoperit în timpul lor, ei au dat mai departe. Dar încă n-a fost timpul nostru. Acum este timpul nostru, timpul hotărât de Dumnezeu pentru vremea de sfârșit, ca Dumnezeu să aducă totul la încheiere. De aceea propovăduirea nu este ca în timpul lui Luther și apoi mai departe, mai departe. Ci întreg planul de mântuire al Dumnezeului nostru este propovăduit, și toți aceia care sunt din Dumnezeu ascultă Cuvântul lui Dumnezeu. S-o spunem plini de încredere, tot ceea ce s-a întâmplat în ultimii cincisute de ani, a fost necesar. Dar slujba de încheiere, la timpul hotărât de Dumnezeu pentru Biserica nou testamentară, face încheierea, desăvârșirea. Desăvârșirea se revarsă în revenirea Domnului nostru Isus Hristos.

Aici, într-o propoziție, fratele Branham ne spune încă o dată două lucruri foarte importante. „Această ultimă perioadă de timp, ultima epocă este epoca lepădării de credință, dar este și epoca restituirii tuturor lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făgăduit în Cuvântul Lui”. Ambele lucruri se întâmplă: marea lepădare de credință și întoarcerea înapoi în Cuvânt, și prin aceasta în voia lui Dumnezeu. Ambele se întâmplă acum. Am putea citi mai departe. Poate doar această propoziție de aici: „Totuși Dumnezeu va face restituirea. Așa cum a făgăduit El, așa se va întâmpla”. Aceasta noi o credem cu toții, din toată inima.

Dați-vă seama, Dumnezeu a trimis pe acest bărbat smerit. Chemarea divină a fost o parte a planului hotărât de Dumnezeu pentru timpul nostru. Dacă însuși Dumnezeu spune: „*Iată, vă voi trimite pe*

prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare”, atunci noi știm că această făgăduință a trebuit să se împlinească. Noi o accentuăm și-I mulțumim lui Dumnezeu că putem crede din toată inima ceea ce spune și cum Scriptura.

Noi am citit din Evrei 4, dar ochii mei s-au oprit asupra unui cuvânt prețios din Evrei 5:8-9, unde este spus despre iubitul nostru Domn și Mântuitor: *„măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit...”*. Și acum vine cuvântul pentru tine și pentru mine: *„Și după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut, pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice”*. El a fost ascultător până la moarte, până la moartea pe cruce. Prin ascultarea Lui, prin jertfirea Lui, El este Urzitorul unei mântuiri veșnice pentru noi toți, noi care, prin credință și ascultare, vom trăi desăvârșirea. El Însuși S-a îngrijit de aceasta.

Aici în Evrei 3:12 citim: *„Luați seama, dar, fraților, ca niciunul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeu cel viu”*.

Frați și surori, am rugămintea serioasă: legați fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu cu credința. Nu dați niciun spațiu necredinței și îndoielii. Nu vă uitați la lucrurile vizibile. Uitați-vă la Cel Invizibil ca și cum L-ați vedea. Noi ne încredem în El că El va face totul bine cu noi toți.

Permiteți-mi să împărtășesc cu voi aceste gânduri minunate din 1 Cor 2 de la v. 7: *„Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduișe Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci”*. Dumnezeu a ales timpul, El a hotărât ce se va întâmpla. Dumnezeu a hotărât așa pentru ca noi să putem crede din toată inima ceea ce face El acum. Ce mare har ne-a dăruit Dumnezeu! Cum ar trebui să venim cu rugăciuni de mulțumire în fața lui Dumnezeu și să-I spunem: Iubite Domn, Tu Ți-ai luat timp pentru noi, ai vorbit cu noi, ne-ai introdus în planul Tău de mântuire, ne-ai făcut de cunoscut ceea ce Tu ai hotărât! Și la timpul hotărât de Tine se întâmplă totul.

Frați și surori, așa cum am spus-o mai înainte, totul durează foarte mult. Dacă noi cercetăm făgăduințele în legătură cu Israelul, totul merge dintr-o suflare: *„Vă voi scoate dintre neamuri, vă voi*

strânge din toate țările, și vă voi aduce iarăși în țara voastră. Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou” (Ezech. 36). Totul este scris într-un verset sau două. Și atunci vezi cât durează această strângere, aducere înapoi. Ce vedem astăzi dacă ne uităm la Ierusalim? Unii spun: „Avem nevoie de Templu”. Alții spun: „Templul va coborî din cer”. Ei se ceartă pe Muntele Templului despre ceea ce se va întâmpla. Marama mai este peste ochii lor. Ei trebuie să aștepte până când numărul deplin dintre neamuri va intra, până când ultimul din toate popoarele și din toate limbile este chemat afară. Noi suntem pur și simplu mulțumitori. Chiar dacă Dumnezeu Își ia un timp, El a hotărât toate lucrurile pentru vremea hotărâtă de El.

Ne gândim că în decembrie s-au împlinit cincizeci de ani de când fratele Branham a fost chemat Acasă. Frați și surori, știți voi în ce situație mă aflu? Și în ultima călătorie le-am spus fraților și surorilor de acolo că s-ar putea să fie ultima dată. Revenirea Domnului este cu adevărat foarte, foarte aproape. Dar Dumnezeu a hotărât totul la timpul potrivit. Nu trebuie să devenim nervoși, nu! Noi ne odihnim în Dumnezeu, în făgăduință și noi știm că fără noi nu va avea loc nicio desăvârșire, fără noi nu va avea loc nicio răpire. Noi credem din toată inima, nu numai partea de vestire, ci noi credem și ceea ce Dumnezeu va face în desăvârșire și vom avea parte de aceasta, prin har.

Aici, în 1 Cor. 2:12, bărbatul lui Dumnezeu scrie mai departe: „*Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său*”. Ca să recunoaștem ceea ce ne-a fost dăruit de Dumnezeu, prin har, la sfârșitul zilei mântuirii. Nu învățați de oameni, ci învățați de Dumnezeu și introduși în Cuvântul Său. Noi putem spune aceasta cu o inimă sinceră și cinstită. Dacă Domnul ne-ar întreba astăzi: „Ați înțeles voi totul corect?” Atunci noi putem spune: „Da, Doamne. Prin har noi am înțeles corect tot ceea ce Tu ai spus în Cuvântul Tău, ceea ce a propovăduit robul și prorocul Tău.

Fiți sinceri. Nu ne ard inimile de repetate ori, când cercetăm Cuvântul? El este atât de viu, ne devine atât de aproape și noi simțim că Duhul lui Dumnezeu ne vorbește, că nu este o literă moartă, ci este un Cuvânt viu, un Cuvânt care ne-a fost descoperit, un Cuvânt sfânt al Dumnezeului nostru.

Să mai accentuez repede și acest lucru important pentru acum.

În 2 Cor. 6 este vorba despre separare, este vorba de chemarea afară: „*Cum pot sta împreună lumina cu întunericul? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?*” (v. 15). Apoi permiteți-mi să citesc aceste versete începând de la v. 16: „*Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii?...*”.

Frați și surori, și aceasta trebuie spus odată. Dacă te uiți și vezi ce se face cu fotografiile fratelui Branham, cu fotografiile cu norul, chiar și pe mormântul lui din cimitir – nici n-ai voie să te gândești la idolatria care are loc acolo. Îi mulțumim lui Dumnezeu că noi n-avem idolatrie. Noi avem un serviciu divin înaintea atotputernicului Dumnezeu. N-avem un loc de perelinaj, n-avem nevoie de un simbol, n-avem nevoie de niciun crucifix. Noi avem nevoie de Isus Hristos, Cel răstignit, Cel înviat. Noi am fost răstigniți împreună cu El și am înviat într-o viață nouă.

Aici bărbatul lui Dumnezeu intră în temă; citim mai departe, începând de la v. 17: „*De aceea: «Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul cel Atotputernic»*”.

Vă rog înțelegeți-mă, primul verset din la cap. 7 aparține de cap. 6. Primul verset din cap. 7 aparține de cap. 6. Citim 2 Cor. 7:1: „*Deci fiindcă avem astfel de făgăduințe, preaiubiților, să ne curățăm de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu*”.

Despărțirea trebuie să aibă loc cu adevărat. Suntem mulțumitori că Duhul lui Dumnezeu ne călăuzește în tot adevărul și ne introduce în Cuvânt. Și să știm că aceasta este ziua, acesta este mesajul pe care Domnul ni l-a încredințat. Așa cum am repetat deseori, după plecarea Acasă a fratelui Branham, noi am purtat prin har mesajul la toate popoarele, pe întregul pământ. Și aceasta Dumnezeu a hotărât-o dinainte. Dar la timpul potrivit prorocul a adus mesajul, la timpul hotărât mesajul este purtat pe întregul pământ. Cât de des am spus-o aici, toate călătoriile pe care fratele Branham le-a făcut au fost

evanghelizări și încă o dată evanghelizări cu darul vindecării, cu darul descoperirii. Dar după deschiderea pecetilor fratele Branham n-a mai făcut nicio singură călătorie. Lui i s-a poruncit: „Întoarce-te la Jeffersonville. Depozitează hrana”. Aceasta el a făcut-o. După deschiderea pecetilor el a pus în lumină temele biblice și a vorbit despre tot ceea ce trebuie să știm, iar noi putem s-o luăm la inimă. Dar după plecarea lui Acasă, mesajul care i-a fost încredințat lui a fost purtat pe întregul pământ. Doar după aceea s-a împlinit Matei 24:14: *„Evangelhia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”*.

Este atât de frumos că Dumnezeu are un plan de mântuire hotărât și că totul se întâmplă în ordinea divină și noi putem să ne plecăm sub și în această ordine divină. Acesta este marele har pe care Dumnezeu ni l-a dăruit în acest timp.

Să cuprindem ceea ce a trebuit să fie accentuat aici, în acest sfârșit de săptămână. Toți trebuie să-și aibă trăirile lor mântuitoare cu Domnul. Frați și surori, toți aceia care doresc să fie botezați...nu să intre în apă un păcătos uscat și să iasă afară unul ud – aceasta nu merge. Neprihănirea prin credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită trebuie să-i fie dăruită fiecăruia în parte, prin har. Și așa cum a scris Pavel în scrisoarea către romani, recunoașteți că Duhul lui Dumnezeu vă călăuzește spre pocăință. Și cum deja, la început, a fost propovăduit: *„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos”*. Nu doar să te lași botezat, ci mai înainte să-ți dedici viața Domnului.

Frați și surori, vă rog s-o luați la inimă. Înainte ca Domnul nostru să moară pe crucea Golgotei, calea Lui a mers prin luptă, a trecut prin Ghetsimani, a urcat spre Golgota, cu strigăte mari și cu lacrimi, până la strigătul inimii: „Nu voia Mea, ci voia Ta să se întâmple”. Dacă nu s-a întâmplat aceasta cu tine atunci tu încă n-ai fost răstignit cu Hristos, dacă tu nu poți spune din inimă: „Doamne, voia Ta să se întâmple în viața mea. Nu cum vreau eu, ci așa cum vrei Tu. Doamne, dăruiește-mi har și ajută-mă!”. De aceea, dacă astăzi sunt unii care doresc să se lase botezați, veniți la botez; dar vă rog, veniți cu o inimă pocăită, ca să vă dedicați viața cu adevărat Domnului. Ați venit

la credință cu căință, ați trăit neprihănirea prin har, prin Sângele Mielului. Și apoi pasul următor: mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu, prin botez. Este un legământ de care aparține „Da-ul” nostru. Frați și surori, aceasta a fost amintit, dacă noi spunem „Da” Domnului atunci noi suntem ascultători și ne lăsăm botezați. Și dacă Dumnezeu ne spune „Da-ul” Său, atunci El ne botează cu Duh Sfânt și cu foc. Fie ca ambele să se petreacă. Și noi, care suntem deja botezați, noi să-I spunem din nou Domnului: „Nu cum vreau eu, ci așa cum vrei Tu. Nu voia mea, ci voia Ta să se întâmple”. Apoi să fim răstigniți împreună cu Hristos, ca să putem spune: „Acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos Își trăiește viața Lui prin mine”.

Fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți care sunt noi în mijlocul nostru și în mod deosebit pe aceia care sunt de prima dată în acest loc sau de pe întregul pământ aceia care ne ascultă și ne văd de prima dată, fie ca Dumnezeu să-i cheme afară pe ultimii, de la un capăt al pământului la celălalt, să le dăruiască har, să-I călăuzească la El, pentru ca noi, împreună, să trăim mântuirea deplină a Dumnezeului nostru și să înțelegem cu adevărat că revenirea Domnului este aproape. Dar o spunem încă o dată: va avea loc la timpul potrivit, la timpul hotărât de Dumnezeu. Nimeni nu trebuie să devină nervos. Noi ajungem în odihna lui Dumnezeu și-I mulțumim că El vorbește atât de clar cu noi toți. Îi mulțumim că El ne-a deschis mintea pentru Scripturi și, în totalitate, El Se îngrijește de planul Lui de mântuire, în timpul nostru. Totul a fost hotărât de Dumnezeu, ca în această epocă profetică să vină un proroc ca Ilie, a fost hotărât așa de Dumnezeu, pentru ca ultimul mesaj să ajungă pe întregul pământ. Și cum am spus ieri, noi nu credem într-o într-o „trinitate” sau într-o „doime”. Ci noi credem în Singurul, Atotputernicul, Adevăratul Dumnezeu Veșnic care este din veșnicie în veșnicie. El este Singurul. El ni S-a descoperit ca Tatăl, în Fiul și prin Duhul Sfânt – Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi și Dumnezeu în noi – trei descoperiri ale aceluiași Dumnezeu pentru ca să-Și împlinească planul Său de mântuire.

Permiteți-mi să amintesc încă o dată aceasta. Este un har să trăiești acum și să crezi acest Cuvânt pe care El l-a hotărât pentru acest timp și să ai parte de ceea ce Dumnezeu face acum. Mai mult Dumnezeu n-a putut face. Cu adevărat este un mare har și un mare

privilegiu pe care Dumnezeu ni l-a dăruit. Prima predică a fratelui Branham pe care noi am publicat-o ca broșură a fost: „Recunoașteți ziua și mesajul”. Ați recunoscut voi ziua? Ați recunoscut voi mesajul? În acest fel ni se va descoperi brațul Domnului. Îi mulțumim Domnului Dumnezeu pentru acest Cuvânt veșnic al Dumnezeului nostru, așa cum am citit din Isaia 40:8: unde este scris: „iarba se usucă, floarea cade, dar Cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac”. Noi am primit baia în apa Cuvântului. Suntem spălați în Sângele Mielului, suntem curățați în Cuvântul lui Dumnezeu și pe deasupra vine pecetluirea cu Duhul Sfânt pentru ziua răscumpărării trupurilor noastre. Dumnezeu va face tot ceea ce este necesar, ca noi să avem parte împreună de răpire. Eu nu numai că o cred, eu o știu, eu am văzut-o și am trăit-o că toți care cred acum vor fi răpiți, tineri, îmbrăcați în alb, vom fi răpiți și vom fi la Domnul pentru totdeauna.

Propovăduirea se va fi meritat. Ultimul mesaj își va atinge scopul pentru care a fost trimis. Tuturor celor ce cred le va fi descoperit brațul Domnului. Lui, atotputernicului Dumnezeu Îi mulțumim astăzi. Astăzi nu ne vom ruga pe rând, unul după celălalt; astăzi ne vom ridica și ne vom ruga împreună cu toții. Ne vom ridica și Îi vom mulțumi Domnului. Noi o facem acum.

Dumnezeule, Îți mulțumim din toată inima. Lăudăm Numele Tău minunat și sfânt. Tu ai hotărât și ai rânduit totul. Îți mulțumim. Îți mulțumim că înaintea întemeierii lumii Tu ai scris numele nostru în Cartea Vieții Mielului. Răscumpărătorul meu, Tu ai trimis un proroc, ai trimis Cuvântul profetic, Cuvântul de învățătură, propovăduirea evanghelică, Tu ai restituit totul. Iubite Domn, în această dimineață Îți mulțumesc pentru frații mei, pentru surorile mele. Îți mulțumesc pentru frații mei din Africa, din Asia și de pe toate continentele. Tu să-i binecuvântezi și să le dăruiești har. Să ne dăruiești o vreme de învioreare. Înviorează-ne cu puterea Duhului Sfânt. Ție, atotputernicului Dumnezeu, Îți aducem laudă, mărire, cinste și închinare. Aleluia! Lăudați pe Domnul, lăudați Numele Domnului. Aleluia! Amin.

Această zi am folosit-o ca să ne apropiem mai mult de Domnul. Acum, toți aceia care doriți să fiți botezați vă rog ridicați scurt mâna. Avem persoane, frați și surori care doresc să se lase botezați? Doi, trei.

Mai cântăm o dată cântarea „Așa cum sunt” și toți aceia care doresc să se lase botezați vă rog veniți în față.

Acum vă rog să vă uitați la mine. Voi L-ați primit pe Domnul. Voi credeți că El Și-a dat Sângele Lui pentru voi, că vina și păcatele voastre vă sunt iertate și voi puteți încheia legământul unui cuget curat cu Dumnezeu. Domnul să vă binecuvânteze bogat. La sfârșitul acestui serviciu divin vom merge împreună la botez și Domnul vă va binecuvânta și va fi cu voi. Să ne rugăm împreună.

Iubite Domn, noi Ți-i aducem pe frații și surorile noastre care și-au dedicat Ție viețile lor, ei cred din inimă că vina lor este iertată, păcatele lor sunt șterse, că ei au trăit iertarea, împăcarea și harul. Iubite Domn, fie ca binecuvântarea atotputernicului Dumnezeu să se odihnească peste ei toți, aceasta este rugăciunea noastră. Fie ca toți să fie binecuvântați. Doamne, și toți aceia care sunt deja botezați, botează-i Tu cu Duh Sfânt și cu foc, confirmă-Ți Cuvântul Tău. Tu vei dăruia totul la timpul potrivit. Ploaia timpurie și ploaia târzie, totul vine de la Tine. Noi Îți mulțumim că Tu veghezi asupra Cuvântului Tău și îl aduci la împlinire. Lăudat și cinstit să fie minunatul și slăvitul Tău Nume Isus! Aleluia! Amin.

După ultima cântare mergem la botez. Noi dorim ca toți care ați venit de aproape și de departe să vă salutăm și să vă dăm să luați salaturile noastre cu voi, fie că mergeți în Statele Unite, în Canada, în Africa, în întreaga Europă de Est sau oriunde ați merge. Dacă Dumnezeu dorește, în următorul sfârșit de săptămână voi merge în Anglia și apoi în al treilea sfârșit de săptămână în România. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre pentru ca Domnul să intre în dreptul Său și să fie spus ceea ce Duhul dorește să spună bisericilor, ca să nu venim doar să ținem o predică și s-o auzim, ci cu adevărat să fie spus ceea ce este pentru zidirea și întărirea Bisericii Dumnezeului celui viu. Fie ca toți care au necazuri, griji, poveri; fie ca povara ta s-o arunci asupra lui Isus și, liniștit, să te încrezi în El ca într-un prieten. Tu ai dreptul să te rogi pentru biruință și tu vei vedea că rugăciunea ta a fost ascultată. Dumnezeu este credincios. Dumnezeu ascultă rugăciunea. Primiți-o prin credință, primiți totul prin credință. Toți aceia care au venit, au venit ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu și să fie binecuvântați.

Repede, încă ultima întrebare: cine este de prima dată în acest loc? Dumnezeu să vă binecuvânteze în mod deosebit. Vă rog să nu fi venit pentru ultima oară. Mai am încă o întrebare. Am amintit Israelul și cineva a întreat: „Frate Frank, va mai fi o călătorie în Israel?”. Dacă Domnul nu vine până atunci, atunci este posibil să facem călătoria în luna mai, anul viitor. Dacă vor dori să meargă 48 de persoane atunci călătoria va avea loc, dacă nu vor fi atâtea persoane, atunci nu trebuie s-o facem. Cu adevărat, voia Domnului să se facă în toate lucrurile. Lui Îi dăm toată cinstea.

Vă rog încă o dată luați saluturi cu voi. Binecuvântarea lui Dumnezeu să fie cu voi. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre, vă rog gândiți-vă la mine. Noi rămânem legați în Domnul. Aleluia. S-a meritat să fim astăzi în acest loc? Cuvântul lui Dumnezeu este prețios. Aleluia! Amin.